

CENTENARI DE LA LIRA AMPOSTINA La Lira ha tingut, al llarg d'aquests cent anys d'història, una base popular i social molt important

LA DADA

Adolf Ventas i Joan Pastor són dos dels músics més destacats que ha donat la Lira

LA DADA

El pròxim curs, l'Escola de la Lira podrà impartir el grau professional de música

MÉS ENLLÀ DEL FET MUSICAL

L'empenta dels socis

Local social de la Lira, any 1957

La Lira Ampostina compta, en l'actualitat, amb poc més de 600 socis, una de les entitats amb més afiliats d'Amposta. Aquesta xifra, però, queda molt lluny dels 1.200 socis que va arribar a tindre l'entitat en l'època de la postguerra. "La Lira va començar com a ball", recorda Emilio Miralles, responsable de protocol de l'entitat. "En aquestes societats, per poder anar a ballar calia fer-se'n soci" i, com que a principis del segle xx hi havia pocs entreteniments a la ciutat d'Amposta, molta gent va acabar fent-se'n sòcia. Ja des d'un inici, la implicació dels socis fou importantíssima per a la construcció de la primera seu de l'entitat. "Es va fer de manera col·laborativa entre la junta i els socis", explica Miralles, i recorda que molta gent va aportar mà d'obra o materials per fer realitat la seu i el ball de l'entitat. També aglutinava molta gent la cafeteria, a la qual, en un principi, només es podia assistir si s'estava associat a l'entitat i en la qual "estava prohibit parlar de política, segons recullen els mateixos estatuts de l'entitat", recorda Miralles. La Lira va jugar un paper culturalitzant molt important en aquella època: "La gent hi acudia per saber les notícies, allí hi havia diaris i sempre hi havia algú que els llegia als que no en sabien". Era, també, un espai de socialització i, a poc a poc, la Lira es va convertir "en un lloc de trobada", sobretot de la gent jove, i "moltes parelles es van conèixer aquí, al ball o al cafè". Aquesta seu social també va jugar un paper fonamental en la sustentació econòmica de la Lira, sobretot de l'escola de música. L'entitat, per exemple, avançava els diners perquè els músics es poguessin comprar els vestits i els instruments i, a

Cafè tertúlia a la Lira, any 1957

poc a poc, els alumnes ho anaven tornant. Durant anys, la societat va organitzar balls -se'n feien diverses sessions entre setmana i els caps de setmana- i ja a la nova seu (construïda el 1968) es van celebrar concerts de música rock i fins i tot hi va haver una sala de discoteca i cinema; una oferta lúdica adequada a cada temps que donava a l'entitat els ingressos suficients per mantindre l'escola de música. Ara, la situació ha canviat i l'autèntic motor de l'entitat és l'escola de música i les famílies, ja que estan obligades a associar-se per inscriure els infants a l'escola. Amb tot, Miralles reconeix que la Lira continua sent una entitat molt estimada a la ciutat: "A moltes famílies hi ha músics" i, "des de fa cent anys, tots els actes que s'han fet a Amposta han estat amenitzats per les bandes, i la gent se les aprecia molt". ■

Banda' / LA LIRA

positiva i bonica entre l'alumnat, i la Lira va fer un salt qualitatiu molt considerable", recorda Ruiz. Dels anys 90 també cal destacar l'actuació al Palau de la Música l'any 1993, la distinció amb la Creu de Sant Jordi, atorgada l'any 1995, o la participació en diferents certàmens i festivals de música. "Octavi Ruiz ha sigut un innovador", assegura Emilio Miralles, responsable de protocol de l'entitat. Precisament, "la innovació" és, per a Ruiz, també, una de les claus dels èxits més recents de la Lira: "creia que una banda no podria fer mai òpera i ho hem fet! Això és un al·licient i ens motiva a fer altres coses, a mi i als músics de la banda". En els darrers anys, l'autèntic sustent econòmic de la Lira és l'Escola de Músi-

Octavi Ruiz és el director que més temps ha dirigit la Lira

ca, que actualment compta amb 227 músics. El nombre d'alumnes va baixar durant l'estapa més dura de la crisi econòmica i, amb l'objectiu de mantindre viva l'escola, l'any 2011 es va engegar la campanya *Per una escola de música amb futur*. Aquesta campanya ha estat tot un repte per a l'entitat, ja que s'hi ha presentat des d'un concert de versions de Joan Manuel Serrat, fins a portar a escena òperes com *El fantasma de l'òpera* o *Carmen* o una

versió del musical català per excel·lència: *Mar i cel*.

GRAU PROFESSIONAL DE MÚSICA Per a Miralles, Ruiz ha sigut el gran responsable d'haver "professionalitzat" els estudis de música a

la Lira. De fet, a partir del curs vinent, l'Escola serà reconeguda com a centre de grau professional, el que permetrà que els seus alumnes acaben els estudis de música a l'entitat sense necessitat de passar pel conservatori. Segons Ruiz, després de

cent anys d'història, la Lira es troba en un "moment difícil, però, a la vegada, dolç i engrescador". "Han passat 100 anys, però l'esperit i l'ànima de l'associació de superar-se, de participar i de gaudir continua sent el mateix", sentència Ruiz. ■